

какъ става дума-та отъ буквы. Тыи като повторять, що е говорилъ учитель-тъ, щѫть навыкнѫть да раздѣлять думыти на срички и да намиратъ въ всякъ думѫ познатѣ-тѫ имъ гласнѫ.

Тука може вече да ся употреби и другъ начинъ, който много занимава дѣца-та: да ся дава на дѣца-та да намиратъ сами такывы думы, въ които да има гласъ *o* или гласъ *a* и т. н. Испръво работата ще тръгне бавно и дѣца-та щѫть бръкать; нъ послѣ ще ся натрупатъ думы отъ сякѫдѣ. Нѣкой ученикъ ако каже думѫ, въ които да нѣма онай гласъ, що ся тръси, тогава учителъ полекычка да оправи кривѣ-тѫ рѣчъ и да покаже на ученика, че въ думѣ-тѫ нѣма такъвъ гласъ. Таково упражнение залъгва много дѣца-та, та учителъ тръбва да варди да не става безрядникъ въ училище-то.

Слѣдъ това тръбва да ся учятъ *я*, *ю* и *ѧ*. Въ рѣчи *ба-ня* и *я-ма* дѣца-та щѫть научить, че освѣнь *a*, има и другъ гласъ *я*. Послѣ, разбръкано съ други думы, въ които да ся повторять напрѣдни-ты гласове, тръбва да ся турятъ и думы съ *я*: *яяяя*, *леля*, *жяба* и др. По сѫщъ начинъ ся изучватъ и гласове *ю* и *ѧ*. Ето нѣколко рѣчи, въ които има тыя два гласа: *чю-ѧ*, *блю-ѧ*, *блю-до*, *ши-ѧ*, и др.

Съ полугласнѣ-тѫ *й* дѣца-та щѫть ся запознѧнѣть по-исполѣ, кога прѣминѫть въ четене и писане.

Всички-ты казаны гласни упражнения тръбва да ставатъ така, каквото да връзватъ заедно съ приготовителни-ты упражнения за писане. Така, като ся изучиятъ прѣвъ-ты три гласа: *a*, *o*, *u*, да може и да ся пишѫтъ тыя букви. Нъ писаніе-то тръбва да ся подкача отъ буквѫ *u*, защото тая буква иде най-лесно